

igen. Jeg vil derfor henstille til den højt-ærede Minister, om der ikke var en Mulighed for, at Administrationen kunde tage Hensyn til de Arbejdere, som ikke kan beskæftiges med fuld Arbejdstid Aaret igennem, men som paa Grund af Vejrforholdene faar ekstra Fridage, saa at der kunde ydes dem et noget større Vederlag end Minimumsdaglønnen. Det er ikke mere end to Aar siden, at Hovedfordringen, som kostede Statsbanerne 600,000 Kr., blev gennemført, og jeg ved derfor, at den højt-ærede Minister sikkert vil sige: Men skulde vi dog ikke faa dette rigtigt fastnet, inden vi gaar videre. Men Dyrtiden, netop de ekstraordinære Forhold, hvorunder vi lever, gør, at jeg vilde være taknemmelig, om der kunde udbetales et lille Tillæg til de Arbejdere, som er saa daarligt stillede. Jeg gentager, at noget tilsvarende til det, der gælder for Strækningen ved København, gælder for hele det øvrige Land. Jeg kender ikke Timebetalingen eller Arbejdsvilkårene der saaledes, som jeg kender dem paa de her omhandlede Steder, hvorfra der er sket Henvendelse til mig under Forhandlingerne om Finansloven. Jeg er klar over, at jeg ikke kan faa Svar paa denne Henstilling i Dag, men det er ogsaa kun en Anmodning, jeg retter til Ministeren, om at tage Spørgsmaalet under Overvejelse og undersøge, om det ikke var muligt at komme de paagældende til Hjælp.

Jeg vil til Slutning fremsætte nogle faa Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen). Saa vidt jeg hørte, sagde det ærede Medlem, at Jernbaneraadet endnu ikke havde været sammenkaldt, og han spurgte, hvorfor Jernbaneraadet ikke blev anvendt noget mere, eller hvorfor det overhovedet ikke blev anvendt, thi man kan ikke tale om mere eller mindre, da det altsaa overhovedet ikke er blevet spurgt i nogen Sag. Da vi havde Lovforslaget om Statsbanernes Styrelse til Behandling, gjorde jeg mig til Talsmand for, at vi enten fik oprettet et Jernbaneraad eller blot et særligt Udvalg af Folketinget til at gennemgaa Statsbanernes Budget. Jeg ved, at i Finansudvalget, hvor Arbejdet er i høj Grad forceret, kan man ikke ofre den Tid og den Opmærksomhed paa Statsbanernes

Budget, som burde ofres derpaa, og indenfor Finansudvalget sidder der en stor Del Medlemmer — jeg hører til dem —, som ikke har det indgaaende Kendskab til Statsbanerne og det indviklede Maskineri, Statsbanernes Ledelse er, som er nødvendigt for at kunne dømme om de Spørgsmaal, der foreligger. Jeg vil derfor slutte mig til det Ønske, som blev fremsat af det ærede Medlem fra Give, at man lod Jernbaneraadet udtale sig om alle vigtige Jernbanespørgsmaal, saa at der, efter at Budgettet er forelagt, men inden Finansudvalget afgiver sin Betænkning, kunde foreligge en Udtalelse fra Jernbaneraadet om de forskellige Spørgsmaal. Hvis det fandt Sted, tror jeg, vi vilde have mere Sikkerhed for, at de Spørgsmaal, som kommer frem, ogsaa er overvejede og undersøgte, som de bør være det, inden Rigsdagen tager Standpunkt til dem.

K. M. Klausen: Der er paa Finansloven anført et Samraad vedrørende Broen over Mariager Fjord ved Hadsund. Da dette Samraad er foranlediget af Socialdemokraterne, skal jeg gøre nogle Bemærkninger om den Sag. Denne Bro over Mariager Fjord har egentlig altid været et Smertens Barn for Statsbanerne. Dens Anlæg kostede noget over 400,000 Kr., den er blevet paasejlet adskillige Gange, og det har kostet mange Penge at gøre den i Stand. Der er saa ved den nordlige Gennemsejling blevet anlagt et Ledeværk, hvorved man skulde forhindre de Paasejlinger, som tidligere saa hyppigt fandt Sted. Nu har man ønsket, at der ogsaa maatte blive anbragt et Ledeværk ved den søndre Gennemsejling, og der var i Fjor paa Finansloven et Forslag fremme angaaende dette Ledeværk, som skulde koste 25,000 Kr.; Ledeværket ved den nordre Gennemsejling kostede en Snes Tusind Kr. Sagen blev imidlertid ikke gennemført i Fjor, idet de Havne, som er interesserede i disse Gennemsejlinger, nemlig Hobro og Mariager Havne og Cementfabrikkernes store Havn ved Assens, var meget misfornøjede med den her foreslaede Ordning og mente, at de Penge, som blev udgivet til disse Ledeværker, egentlig var spildte. Disse Havne ønskede derfor en Ombygning af Broen, saa at der